

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Наставно-научно вијеће

Број: 05-629/06
Дана, 17.10.2006. године

На основу члана 113. Статута Универзитета у Бањој Луци, Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници од 16.10.2006. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

Даје се сагласност на Одлуку Наставно-научног вијећа Шумарског факултета о избору **мр ЗОРАНА СТАНИВУКОВИЋА** у звање вишег асистента на предмету Шумарска ентомологија, на период од пет година.

Образложење

Шумарски факултет у Бањој Луци доставио је на сагласност Одлуку о избору мр Зорана Станивуковића у сарадничко звање – виши асистент.

Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници одржаној 16.10.2006. године утврдило је да је наведена Одлука у складу са одредбама Закона о универзитету и Статута Универзитета.

Сагласно члану 76, 102. и 103. Закона о универзитету, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

Достављено:

1. Факултету 2х
2. Архиви
3. Документацији

Проф. др Станко Станић

Универзитет у Бањој Луци
ШУМАРСКИ ФАКУЛТЕТ

University of Banja Luka
FORESTRY FACULTY

Војводе Степе Степановића 75 а
78 000 Бања Лука
ЈИБ: 4 4 0 1 5 7 4 2 5 0 0 4
Тел/факс – декан: +387 51; 460 550
Телефон: +387 51 464 628; 468 321
E-mail: sum_fak@blic.net
http://www.sfbf.org
Жиро рачун: 56209980249253-42
ПДВ број: 401574250004

Број:1512/06

Датум:09.10.2006.

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

На основу члана 214 Статута Шумарског факултета у Бањој Луци, Наставно-научно вијеће, на XII сједници која је одржана 05.10.2006. године, *доноси* 11. 10. 2006

ОДЛУКУ

1. Мр Зоран Станивуковић, бира се у звање виши асистент на предмету "Шумарска ентомологија" на Шумарском факултету у Бањој Луци.

2. Одлука ступа на снагу након добијене сагласности Универзитета у Бањој Луци.

Образложење

На расписани конкурс у "Гласу Српском" за вишег асистента на предмету Шумарска ентомологија пријавио се један кандидат:

- Мр Зоран Станивуковић

Комисија у саставу:

1. Проф. др Љубодраг Михајловић, Шумарски факултет у Београду, научна област – шумарска ентомологија
2. Проф. др Владимир Лазарев, Институт за низијаско шумарство и животну средину у Новим Саду, научна област – шумарска фитопатологија
3. Проф. др Драган Караџић, Шумарски факултет у Београду, научна област – шумарска ентомологија

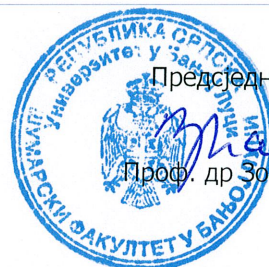
предложила је да се мр Зоран Станивуковић изабере у звање виши асистент на предмет Шумарска ентомологија.

На XII сједници Наставно-научног вијећа Факултета у шк. 2005/06. години која је одржана 05.10.2006. године разматран је и прихваћен Извјештај комисије, те у складу са чланом 214 Статута Шумарског факултета, донесена једногласна Одлука о избору мр Зорана Станивуковића, у звање *виши асистент* на предмету "Шумарска ентомологија".

На основу изложеног одлучено је као у диспозитиву.

Достављено:

1. Именованом
2. Универзитету у Бањој Луци
3. Архива

Председник вијећа

Проф. др Зоран Маунага

ШУМАРСКИ ФАКУЛТЕТ – БАЊА ЛУКА	
Примљено:	04.10/06.
Број протокола	Орг. јединица
1461/06.	

ШУМАРСКИ ФАКУЛТЕТ У БАЊА ЛУЦИ
ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА

Предмет: Извештај КОМИСИЈЕ за избор једног
вишег асистента на предмету
«Шумарска ентомологија»

Решењем број 1349/06 од 15. септембра 2006. године Шумарског факултета у Бања Луци, образована је **Комисија за припремање извештаја за избор сарадника на предмету «Шумарска ентомологија»** у саставу:

1. **Др Љубодраг Михајловић**, ред професор Шумарског факултета у Београду
2. **Др Владимир Лазарев**, ред професор Шумарског факултета у Бања Луци и
3. **Др Драган Карацић**, ред професор Шумарског факултета у Београду.

Након прегледа и анализе пријаве на расписани конкурс, Комисија подноси следећи извештај, закључак и предлог.

ИЗВЕШТАЈ

На расписани Конкурс, који је објављен у Гласу Републике Српске 23. августа 2006. године, за избор једног сарадника (асистента или вишег асистента) на предмету «Шумарска ентомологија», у предвиђеном року, пријавио се само један кандидат, **Мр Зоран Станивуковић**, виши асистент Шумарског факултета у Бања Луци.

А. Биографски подаци о кандидату

Мр Зоран Станивуковић виши асистент Шумарског факултета у Бања Луци је рођен 5. новембра 1969. године у Санском Мосту. Основну школу је завршио у Лушци Паланци, а средњу шумарско-техничку школу у Санском Мосту. Шумарски факултет Свеучилишта у Загребу уписао је школске 1988/89. године. На Шумарском факултету у Загребу је провео три године, а по

завршетку рата у БиХ, наставио је студије на Шумарском факултету у Бања Луци, где је дипломирао новембра 1997. године.

По дипломирању је засновао радни однос 1. фебруара 1998. године на Шумарском факултету у Бања Луци као спољни сарадник на предмету Дендрологија. На том радном месту је остао до октобра 2000. године, а након тога у јулу 2001. године изабран је за асистента на предмету Заштита шума.

После-дипломске студије на курсу «Заштита шума и украсних биљака» на Шумарском факултету Универзитета у Београду уписао је школске 2000/2001. године и положио наставним планом све предвиђене испите. Магистарски рад под насловом: «Сукцесија и интеракција неких штетних агенаса на унешеним врстама дрвећа у састојинама китњака и букве у Републици Српској» одбранио је 2. априла 2005. године и стекао назив «магистра наука из области шумарства».

Докторску дисертацију под насловом «Биоекологија беле имеле (*Viscum album ssp. abietis*) и њена улога у процесу пропадања и сушења јеле (*Abies alba* Mill.) у западном делу Републике Српске» пријавио је 29. децембра 2005. године на Катедри заштите шума Шумарског факултета Универзитета у Београду.

Б. Рад у настави

После избора у звање асистента **мр Зоран Станивуковић** одржава вежбе студентима на предмету «Заштита шума». Такође активно учествује у припреми и провери знања студената кроз одржавање консултација и предиспитног колоквијума. Студентима такође пружа и несебичну помоћ при изради дипломских радова, како из предмета Заштита шума, тако и из предмета Шумарска ентомологија. Велику помоћ пружа и полазницима специјалистичког курса из области Заштите шума у току израде њихових специјалистичких радова из предмета Заштита шума и Шумарска ентомологија. О квалитету наставе на вежбама, најбоље суде анонимне анкете које спроводе студенти, а које се публикују у Информативном билтену Шумарског факултета у Бања Луци и по којима је **мр Зоран Станивуковић** више пута проглашен за најбољег асистента.

В. Научна активност

Мр Зоран Станивуковић је самостално или заједно са другим ауторима до сада објавио укупно 12 научних радова. То су: __магистарска теза, 4 рада објављена у научним часописима, 5 радова саопштених на међународним скуповима штампаних у целини и 2 рада саопштена на националним скуповима.

1. «Сукцесија и интеракција неких штетних агенаса на унешеним врстама дрвећа у састојинама китњака и букве у Републици Српској». Магистарски рад. Шумарски факултет, Београд, 2005.

Овај магистарски рад садржи 152 странице текста. У тексту су дата 93 графикана, 20 табела и 10 фотографија. Списак цитираних референци износи 142 наслова из домаће и стране научне литературе и може се рећи да је цитирана готово сва најважнија литература која третира ову

У раду је дата детаљна анализа климатских промена, са посебним освртом на анализу промене температуре. Такође је указано како се ове промене одражавају на вегетацију. Рад има научни карактер.

3. **«Заступљеност и улога економски значајних епиксилних гљива у прашумама Јањ и Лом».** Екосилва, Год I, Бр. 1, Бања Лука, 2002. стр. 17-37.

(Заједнички рад са др В.Лазарев)

У раду су аутори обрадили најзначајније гљиве проузроковаче деструкције (трулежи) дрвета. Констатоване гљиве су према значају категорисане на оне које нападају жива стабла и оне које се јављају на мртвом дрвету (лежавина, пањеви, суве гране и сл.). У прашумама Јањ и Лом се, због старости стабала, јавља велики број епиксилних гљива. Међу шумским врстама дрвећа посебно је богатство паразитске и сапрофитске микофлоре на букви. На овој врсти дрвета аутори су констатовали преко 60 врста гљива, а међу њима највећи значај имају: *Fomes fomentarius*, *Fomitopsis pinicola*, *Melanopus squamosus*, *Pleurotus ostreatus*, *Hypoxylon deustum*, *Trametes spp*, *Coruolus spp*, *Stereum spp*, *Schizophillum commune* и др. Указано је на присуство болести на кори букве, а особито се често јавља *Nectria galligena*. Рад има велики научни значај, јер у нашој литератури недостају радови на проучавању микофлоре у прашумама.

4. **«Утицај развоја градова на ток температуре ваздуха».** Зборник природно-математичких наука, Год II, Бр.2-3, 2002, Бања Лука, стр.309-320.

(Заједнички рад са др М.Пецељ и мр З.Говедар)

У овом раду аутори су дошли до врло значајних резултата, који указују на начин утицаја услова у градовима на ток температуре ваздуха. Рад има научни карактер.

5. **«Dependence of diametar increment on diametar and mechanical damage Serbian spruce stands in the region of Govza in Republic Srpska».** Сборник – Научни доклади међународна научна конференција: 50 години Лесотехнически Университет, секција Горско стопанство, 1 – 2.април 2003, Софија, стр.102-107.

(Заједнички рад са мр З.Говедар и др М.Крстић)

У овом раду аутори су истраживали зависност дебљинског прираста оморике од пречника на прсној висини, висине механичких оштећења (изнад земљине површине) и степена механичких оштећења (корелација између величине оштећења и обима стабла на месту оштећења). Корелација и регресија дебљинског прираста и горњих параметара оцењена је вишеструком регресионом анализом. Значајност параметара линеарне регресионе анализе оцењена је Т- тестом. Значајност анализе генерално је процењена Ф-тестом. Аутори су дошли до следећих закључака: на овом станишту 48,2% стабала оморике имало је механичка оштећења; највећи број стабала је оштећен на висини изнад 20 цм од земље (21,4%); највећи степен оштећења је код најтањих стабала и стабала са средњим дебљинским пречником (17,9%); на

проблематику. У раду је аутор дошао до више врло значајних резултата који имају велику научну и практичну вредност. У укупној површини Републике Српске 48% отпада на шуме и шумско земљиште, што је према шумовитости сврстава у сам врх Европе. По проценту шумовитост се може мерити са Европом, али је квалитетна структура дрвне масе са којом се располаже доста лоша. Један од важних недостатака, поред лоше квалитетне структуре, јесте и недовољно искоришћење потенцијала станишта с обзиром на чињеницу да знатне површине покривају изданачке шуме. Такође, последњих 50 година потребе за дрветом (као сировином) су нагло порасле, а исте се нису могле подмирити из природних шума. Решење је нађено у подизању култура различитих четинарских врста дрвећа или засадима брзорастућих врста меких лишћара. Приликом ових радова често се користио садни материјал чија отпорност према болестима и штеточинама није била довољно позната, а такође су културе подизане на неодговарајућим стаништима. Као резултат тога, у многим таквим културама, већ у почетку раста, јавиле су се епифитоције паразитских гљива или градације штетних инсеката које су доводиле до њиховог пропадања. Из тог разлога, да се ове грешке у будућности не би понављале, основни циљ овог рада је био да се на огледним пољима провери степен отпорности према неким штетним абиотичким и биотичким факторима 10 различитих врста дрвећа које се најчешће користе за пошумљавање на храстовим и буковим стаништима. Циљ рада је био да се за сваку од ових врста утврди степен отпорности на поменути стаништима, те да се на основу тога оне рангирају. Добијени резултати имају изузетно велики практични значај, јер омогућују да се од већег броја понуђених врста изаберу оне које показују највећи степен толеранције према неким неповољним абиотичким и биотичким факторима. У првим годинама после садње особито су саднице четинарских врста дрвећа осетљиве на напад гљива *Armillaria* рода. Посебно је велики проценат сушења биљака забележен у културама подугнутим на стаништима букве. Аутор је закључио да је од четинарских врста најосетљивији ариш, а затим бели бор, дуглазија и оморика. Најмањи проценат осушених биљака је био код смрче, тј. ова врста дрвећа, у првим годинама по садњи је показала највећу отпорност. Од три испитиване лишћарске врсте дрвећа, највећи проценат сушења је забележен код китњака, а најмањи код планинског јавора. Број сувих биљака, на свим локалитетима и у свим састојинама, је нижи код лишћара него код четинара, а што се могло и очекивати, јер су огледи постављени на природним стаништима лишћара. Резултати добијени у овом раду су попунили једну празнину која је постојала у нашој научној и стручној литератури, а такође добијени резултати (двогодишњих истраживања) пружају солидну основу за наставак ових истраживања у једном дужем временаском периоду, а све у циљу решавања овог, за шумарску праксу, врло значајног проблема.

2. «Глобалне климатске промене и анализа температурних промена у Босни и Херцеговини.». Зборник природно-математичких наука 2 и 3, Бања Лука, 2002, стр.307-316.

(Заједнички рад са др М.Пецељ и мр З.Говедар)

стаблима оморице су забележене две веома опасне паразитске гљиве: *Fomes annosus* и *Armillaria ostoyae* које знатно смањују виталност и здравствено стање стабала (посебно је забрињавајуће присуство *A.ostoyae* на стаблима са већим оштећењима); губитак текућег дебљинског прираста код оштећених стабала је највећи код стабала великог пречника, са максималном вредности 77% код пречника у класи 42,5 цм; дрвеће у средњим пречник категоријама има највећи дебљински прираст, а дрвеће са пречником на прсној висини изнад 30 цм има највећи губитак прираста проузрокован механичким оштећењима; у вези са узајамним ефектом пречника стабла и степена оштећења, највећа вредност дебљинског прираста измерена је у стабала великог пречника и малог степена оштећења 0 – 6% (ако су оштећена на висини изнад 20 цм); најмањи прираст забележен је код најтањих стабала, при нижим степеном оштећења и истом висином оштећења; постоји статистички значајна разлика између дебљинског прираста оморице и узајамног утицаја пречника стабла и висине оштећења. Рад има научни карактер.

6. «Categorisation of trees in Serbian spruce natural stands in region of Govza in Republic of Srpska». Научни доклади међународна научна конференција: 50 години Лесотехнически Университет, секција Горско стопанство, 1 – 2.април 2003, Софија, стр. 96-101.

(Заједнички рад са мр З.Говедар и др М.Крстић)

У овом раду аутори су категорисали стабла оморице (на њиховим природним стаништима на Зеленгори) према IUFRO класификацији. Ова класификација је базирана на биолошким параметрима (позиција стабла у станишту, виталност, тенденција развоја), менаџмент аспект параметрима (силвикултурна улога дрвећа, квалитет дебла, дужина круне) и здравственом стању стабала. Примењена класификација полази од доминантних стабала у склопу (симбол 1), до потиштених (симбол 3). Хипотезе на независности биолошких и менаџмент параметара тестиране су са Х2 тестом и значајност корелације између параметара калкулисана је са коефицијентом граничности. Резултати истраживања су приказани са следећим категоријама пречника стабала: мали пречник стабла – пречник на прсној висини до 15 цм, средњи пречник стабла – пречник на прсној висини 15 – 30 цм и велики пречник стабла изнад 30 цм. Рад има научни карактер.

7. «Штеточине и болести у културама црног и бијелог бора на подручју Републике Српске». Екосилва II, Бр. 2 2003, бања Лука, стр.309-320.

(Заједнички рад са др Љ.Михајловић, др Д.Карацић и др В.Лазарев)

На основу спроведених вишегодишњих истраживања, аутори су дошли до следећих значајнијих закључака: црни и бели бор су две најзаступљеније врсте дрвећа у културама на подручју Републике Српске; у боровим културама регистрован је велики број инсекатских врста које представљају велику опасност за њихов даљи опстанак (то су примарне или секундарне штеточине, које су склоне пренамножењима и тада могу да нанесу велике штете шумској привреди); констатован је и велики број паразитских гљива, чији је значај одређен према њиховој патогености и склоности ка честој појави епифитоција. Аутори су на крају дали преглед свих мера борбе, које се могу применити за

сузбијање најзначајнијих штетних гљива и инсеката. Рад има научни карактер.

8. «Масовна појава поткорњака у културама смрче и њихово сузбијање». Зборник радова са научног скупа са међународним учешћем: Перспективе развоја шумарства, 23-25. октобар 2003. Бања Лука, стр. 241-247.

(Заједнички рад са др Љ. Михајловић)

Сипци (Coleoptera, Scolytidae) представљају најопасније штеточине које нападају обичну смрчу. За њихову масовну појаву најважније је присуство веће количине лако доступне хране и погодне временске прилике. Масовна појава поткорњака на истраживаном локалитету (Ш.Г. Приједор, Г.Ј. Волар-Љубија) последица је великог невремена праћеног олујним ветром, градом и већом количином падавина на дан 22. јул 2002. године. У циљу санирања насталих оштећења и спречавања пренамножења сипаца и њиховог ширења на неоштећени део смрчеве културе, приступило се њиховом сузбијању. Метод сузбијања састојао се у постављању клопки са агрегационим феромонима на пет угрошених површина. За хватање сипаца коришћене су цевасте клопке са залепљеном струготином у које су постављани феромонски препарати IT-ECOLURE и PC-ECOLURE произведени у Чешкој, а који се користе за *Ips typographus* и *Pityogenes chalcographus*. Клопке за презимљујућу генерацију постављене су почетком априла, а за имага прве генерације у јуну месецу. У раду су аутори приказали број ухваћених сипаца и њихових природних непријатеља. Утврдили су да циклус развоја сипаца и трајања њихове генерације у многоме зависи од температурних прилика и количине падавина у току њиховог развоја. Рад има научни карактер.

9. « Заједница горског јавора и бијелог јасена (*Aceri-Fraxinetum croaticum* Ht.1938, S.L.) sa Grmeča». Зборник радова са научног скупа са међународним учешћем: Перспективе развоја шумарства, 23-25. октобар 2003. Бања Лука, стр. 315-327.

(Заједнички рад са др В. Буцало)

У овом раду су изложене основне карактеристике заједнице горског јавора и белог јасена (асс. *Aceri-Fraxinetum croaticum Illyricum*) са подручја планине Грмеч. Истраживања су спроведена на северо-источној страни масива (локалитети: Мала Јаворњача, Маловчића долина и Велико Међугорје) у лето 2003. Истраживање је вршено по стандардном фитоценолошком методу средњеевропско-медитеранске школе (Braun-Blanquet, 1964). Рад има научни карактер.

10. « Основне таксационе карактеристике мјешовитих састојина букве, јеле и смрче у прашуми Лом на подручју западног дијела Републике Српске». Међународна научна конференција: Газдовање шумским екосистемима националних паркова и других заштићених подручја, 5-8. јула 2006, Јахорина, стр. 285-295.

(Заједнички рад са др З. Говедар, др. Д. Чуковић и З. Лазентић)

У раду су вршена истраживања на две огледне површине, свака величине од 1 ха. Утврђени су основни елементи структурне

изграђености и статистички показатељи таксационих елемената. Циљ истраживања је био да се на основу таксономских елемената укаже на стање састојина у погледу структуре и на основу ње одреди развојна фаза састојине. Такође су вршена поређења добијених резултата између састојина, као и са резултатима ранијих истраживања у истој прашуми. Рад има научни карактер.

11. **«Интегрална заштита шумских екосистема националних паркова и других заштићених подручја».** Међународна научна конференција: Газдовање шумским екосистемима националних паркова и других заштићених подручја, 5-8. јула 2006, Јахорина, стр. 355-365.

(Заједнички рад са др В.Лазарев, др Д.Караџић и др Љ.Михајловић)

У овом раду се указује на аспект заштите шумских екосистема у различитим заштићеним објектима природе у БиХ и СЦГ и могућностима спречавања штета биотичке природе применом интегралних мера заштите. За ово је неопходно успостављање мониторинга праћења здравственог стања у овим објектима како би се предупредиле нежељене појаве и спречили деградациони процеси у њима. Мониторинг здравственог стања укључује: опажање и сакупљање података, мерења и пописи; анализу података и утврђивању стања; прогнозу будућих дешавања; доношење одлука. У раду су образложени наведени циљеви који су у функцији остваривања интегралне заштите шума у заштићеним објектима природе. Рад има научни карактер.

12. **«Еколошко-вегетацијске и таксационе карактеристике подручја Маловчића долине на планини Грмеч као основа за издвајање шуме са посебном намјеном».** Међународна научна конференција: Газдовање шумским екосистемима националних паркова и других заштићених подручја, 5-8. јула 2006, Јахорина, стр.145-154.

(Заједнички рад са др З.Говедар)

У раду су вршена истраживања еколошко-вегетацијских и таксационих карактеристика на орографски специфичном подручју Маловчића долине на планини Грмеч. Објект истраживања се налази на надморској висини 460 – 712 м. Еколошко-вегетацијски Маловчића долина припада Области унутрашњих Динарида, Западнбосанско кречњачко- доломитном подручју и Кључко – Петровачком рејону. Добијени резултати истраживања указују на специфичност ретког и очуваног шумског екосистема, који према својим карактеристикама треба да буде издвојен у категорију заштићених шума. Рад има научни карактер.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

На основу оцене досадашње свеукупне активности и постигнутих резултата кандидата **мр Зорана Станивуковића** у научно-истраживачком раду и универзитетској настави може се лако закључити да је кандидат имао нормалан и релативно брз развој. Он је својим радом показао и доказао да располаже одличним теоретским и практичним знањем из области Шумарства и да

испољава жељу да своје знање унапређује. У научно-истраживачком раду је испољио систематичност проучавања и запажања појава на терену, на основу чега доноси правилна и поуздана решења. Кандидат, са посебним уживањем, практично сваки тренутак слободног времена проводи на терену у шуми, што је за сваку похвалу, јер је данас мало наших младих научних радника које краси ова особина. Као резултат таквог односа и приступа према раду дошли су и завидни успеси на свим пословима које је до сада обављао.

Мр Зоран Станивуковић је до сада објавио укупно 12 научних радова. Један од тих радова је и магистарска теза на основу које је стекао академски назив МАГИСТРА НАУКА ИЗ ОБЛАСТИ ШУМАРСТВА и која га квалификује за звање ВИШЕГ АСИСТЕНТА УНИВЕРЗИТЕТА, а на основу члана 76, став 2 Закона о Универзитету. У објављеним радовима је показао да зна веома добро да уочи суштину проблема, организује научна истраживања, при чему користи поуздане методе, пажљиво анализира резултате, коректно цитира домаћу и инострану литературу и кроз дискусију изводи поуздане закључке. Зато сви објављени радови кандидата имају завидну научну и апликативну вредност.

Кандидат **мр Зоран Станивуковић** у својим истраживањима има мултидисциплинаран приступ и показује склоност ка тимском раду, што је за сваку похвалу. Ово се јасно види из анализе његових научних радова, приликом чије израде је остварио врло успешну и блиску сарадњу са истраживачима из сродних установа у Републици Српској и земљама у окружењу. У његовим радовима доминира проблематика Заштите шума у ширем смислу, а посебно из дисциплина Шумарске ентомологије и Шумске фитопатологије. Својом стручношћу, креативношћу и љубави према педагошком раду код студената је добио репутацију одличног, омиљеног и цењеног предавача, а код колега у пракси стручњака који проблеме Заштите шума сагледава реално и решава на прави начин.

Наведене карактеристике и активности **мр Зорана Станивуковића** створиле су му репутацију одличног научног радника, коректног и поузданог сарадника и изврсног предавача. Захваљујући и његовој стручности и несебичном залагању настава из области Заштите шума је достигла висок универзитетски ниво. Због свега наведеног КОМИСИЈА са посебним задовољством предлаже Вијећу Шумарског факултета у Бања Луци да **мр ЗОРАНА СТАНИВУКОВИЋА** изабере у звање **ВИШЕГ АСИСТЕНТА** на предмету **ШУМАРСКА ЕНТОМОЛОГИЈА**.

2. октобар 2006.

Чланови Комисије:

1. Др Љубодраг Михајловић, ред.професор
2. Др Владимир Лазаревић, ред.професор
3. Др Драган Карацић, ред.професор